

Regeringspartiernes Medlemmer af Folketingets Udvalg indstillede Lovforslaget til Vedtagelse i Erkendelse af den Værdi, der vil blive tilført Landets Økonomi, hvis en rentabel Minedrift kan oprettes til Udnyttelse af Undergrundens Raastoffer, og af, at der bør gives det kontraherende amerikanske Selskab en fair Chance for i Løbet af et rimeligt Tidsrum at foretage de nødvendige Undersøgelser og øvrige Forberedelser.

De øvrige Partier stemte enten imod Forslaget eller undlod at stemme.

Det konservative Mindretal nærede den Opfattelse, at Undersøgelsen af Undergrunden og Efterforskningen af værdifulde Raastoffer i denne burde *overtages af den danske Stat*; man maatte da ved mindelig Overenskomst og Betaling af Erstatning søge at blive løst fra Forholdet til Koncessionshaveren. Mindretallet gjorde gældende, at dette Standpunkt allerede var fastlagt ved Loven af 31. August 1928 om Geodætisk Institut, og henviste desuden til de af Meteorologisk Institut foretagne magnetiske Maalinger samt til en Finanslovbevilling for 1937—38 paa 31 000 Kr. til Tyngdemaalinger. Et Ændringsforslag af Mindretallet om at bemyndige Statsministeren til efter Forhandling med det i Henhold til Mineloven nedsatte Udvalg og Rigsdagens Finansudvalg at iværksætte saadanne Foranstaltninger, som er nødvendige for, at den danske Stat for Statskassens Regning kan foretage Efterforskning og eventuel Indvinding af Raastoffer i Danmarks Undergrund, fandt imidlertid ikke Tilslutning fra nogen Side, og man opgav derfor at føre det frem til Afstemning.

Men ogsaa naar dette principale Synspunkt viste sig uigennemførligt, vilde Mindretallet modsætte sig Loven. Koncessionshaveren havde begyndt Arbejdet og sat Kapital ind gennem flere Aar med fuldt Kendskab til Lovens Frist 4 Aar og maatte da fornuftigvis have ment, at det var muligt at arbejde under de i Loven givne Vilkaar. Det nu rejste Krav kunde alene antages begrundet i Ønsker, fremsat af den bag ham staaende Kapital, der krævede den Betyggelse, som en Forlængelse af Fristen fra 4 til 10 Aar uimodsigeligt betød for Koncessionshaveren. Men set fra det danske Samfunds Side betød denne meget lange Frist, at Koncessionshaveren fik en Mulighed for gennem hele denne Aarrække at lægge en død Haand over Landets Undergrund. Dette fandt Mindretallet saa betænkeligt, at det ikke kunde medvirke hertil, saa meget mere som det efter Mindretallets Opfattelse allerede med Loven i dens nuværende Skikkelse vilde være muligt at imødekomme (gennem Koncessionsfornyelse) ethvert Krav om Fristens Forlængelse, der var rimeligt begrundet ved det udførte Arbejde og de opnaaede